

anime

FRUITS BASKET

Írta: Yuuko

Előre kell bocsátanom, hogy nagyon elfogult vagyok ezzel a sorozattal. Teljesen megfogott mind történet, mind karakterek szempontjából, és az egyik kedvenc animém, amit bármennyiszer képes vagyok újránézni. A végén összességében az egész sorozatról szeretnék véleményt mondani, de a spoilerek elkerülése miatt csak az első évad történetébe fogok részletesen belemenni. Leginkább a 2019-es remake áll a cikk középpontjában, de a 2001-es verziót is megemlítem majd. A 2019-es sokkal mangahűbb, maga a mangaka sem annyira szerette a 2001-es verziót, mivel sok mindent megváltoztattak benne.

Miért is éppen Fruits Basket?

Amikor még az animekvízes korszakom élttem, rengetegszer belefutottam a 2001-es verzióba, és emlékszem, nem igazán értettem, hogy miért is ilyen népszerű egy „Gyümölcskosár” című sorozat. De a sorozat megnézése után már érthető választás, mondjuk első hallásra tényleg kissé félrevezető. Maga a cím szimbolikus, és a főszereplő lány, Tohru gyerekkorához kapcsolódik. Egy iskolai játéknak a neve, amelynek az a lényege, hogy a diákok gyümölcsneveket adnak egymásnak, majd sorra szólítják egymást azon a néven. Azonban Tohrunak nem rendes gyümölcsnevet adtak, hanem onigirinek (rizsgombóc) nevezte el a játékot irányító fiút, vagyis soha nem szólították őt. Sokáig úgy érezte, hogy ő nem tartozik sehová, egészen a sorozat kezdetéig.

Történet

A Fruits Basket, vagy a röviden csak Furu-baként emlegetett sorozat főszereplője a 16 éves Honda Tohru, akinek édesanyja nemrég elhunyt egy balesetben, ezért a nagypapájánál lakik. Viszont a nagypapa házáat felújítják, ezért ő megkérte Tohru-t, hogy amíg az be nem fejeződik, addig költözzön oda egy barátnőjéhez. Azonban a lány nem szeretne senkinek sem a terhére lenni, ezért vesz egy sátrat és beköltözik az erdőbe. De azt nem tudja, hogy az erdő egy magánbirtok része, mégpedig egyik osztálytársa családjaé. Így egy hirtelen találkozás és betegség következtében a lányok által csak Yuki hercegnek nevezett Souma Yuki felajánlja neki, hogy lakhat náluk, ameddig csak szükséges. Igen ám, csakhogy egy újabb családtag, a lobbanékony Souma Kyo betoppanásával napvilágra kerül a Souma család titka: a család 12+1 tagjába a Zodiákus állatainak szelleme költözött, így ha egy ellenkező nemű ember megöleli őket, akkor átváltoznak. Tohrunak meg kell

ígérnie, hogy senkinek sem árulja el a család titkát, különben kitörlik az emlékeit, és mondanom sem kell, mehetne is vissza sátorozni. A történet során Tohru találkozik a többi Zodiákus szellemét hordozó családtaggal is, lassan megismeri a család hagyományainak súlyos következményeit, és a családtagok személyes történeteit is.

Miért is éppen 12+1?

A kínai asztrológia nyugaton elsősorban a 12 állatjegyről ismert, de ezek a horoszkópnak csak egyetlen, első közelítését jelentik. A kínai naptár ugyanis a holdfázisokra épül: a holdévben 12, nagyjából 29 és fél napos hónap van. Minden holdújév kezdetekor más állat veszi át az uralmat az adott esztendőre. Ez a 12 állat nem más, mint a Patkány, a Bivaly, a Tigris, a Nyúl, a Sárkány (jelen esetben csikóhal, ami egy japán szójáték is: 竜 a sárkány és 竜の落とし子 a csikóhal), a Kígyó, a Ló, a Kecske (illetve itt bárány), a Majom, a Kakas, a Kutya és a Disznó. A tizenharmadikként szokták emlegetni a Macskát egy régi történet miatt:

„Egy nap Isten így szólt az állatokhoz: Meghívlak benneteket a lakomámra, amit holnap rendezek. Ám a Patkány, aki szerette ugratni a többieket, füllentett a szomszédjának, a Macskának, és azt mondta, hogy a lakoma csak holnapután este lesz. A lakoma napján a Patkány felült a Bivaly hátára, majd egy könnyed mozdulattal leugorva őért elsőnek a lakoma helyszínére.

Őt követte a Bivaly, a Tigris és utána sorban a többiek. Mindenki ott volt, kivéve a Macskát, akit megtevesztettek.”

Karakterek

Honda Tohru

Mondhatnánk, hogy egy tipikus '90-es évekbeli shoujo főszereplő, hiszen szeret főzni, jó a házimunkában, emellett pedig egy őszinte, naiv és nagyon kedves fiatal lány. Édesapja korán elhunyt, ezért édesanyjával élt együtt, azonban édesanyja balesetet szenvedett és szintén meghalt, így a lány a nagypjához került, majd pedig egy sátorba az erdő közepén. Igyekszik mindig jókedvű lenni, azonban neki is vannak rossz napjai. Szerencsére nemcsak ő a támasza sokaknak, hanem neki is vannak nagyon jó barátai, Hana-chan és Uo-chan, vagyis Hanajima Saki és Uotani Arisa személyében. A lányok barátsága valami elképesztő, mindhárman teljesen eltérő személyiségek, mégis nagyon erős köztük a kapcsolat. Nagyon szerettem

még Tohrunak és az anyukájának a feltétel nélküli szeretetét egymás felé. Kyoko-san is egy tünevény volt, egy fantasztikus anya-lánya kapcsolatot láthattunk, amit még szomorúbbá tesz, hogy Kyoko-san már a történet kezdete előtt elhunyt.

Souma Yuki & Souma Kyo

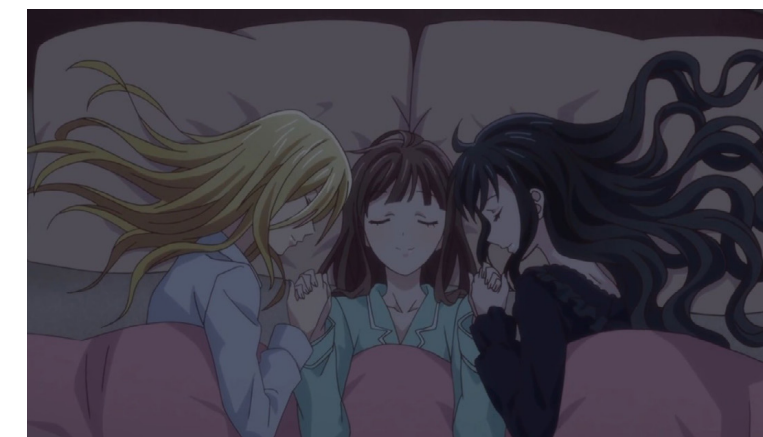
Mivel a sorozat folyamán fokozatosan ismerjük meg a múltjukat, ezért nem szeretnék előre elárulni semmit. Mindketten a Souma család tagjai, azonban Yukiban a Patkány, míg Kyóban a Macska szelleme lakozik. Mivel a Macska a Patkány miatt lett kihagyva a lakomából, ezért Kyo gyűlöli Yukit, amiért „miatta” nem teljes jogú családtag. A legtöbben, akik tisztában vannak a család titkával, szörnyetegnek tartják a Zodiákus lelkével születetteket, azonban a Macskát közülük is a legnagyobb utálat és lenézés övezi. Kyo bármit megtenne azért, hogy elismerjék, feltett szándéka legyőzni Yukit, emiatt pedig minden alkalmat megragad, hogy megmérkőzzön vele. Yuki hozzáállása ennek teljesen az ellentéte. Gyűlöl a Souma

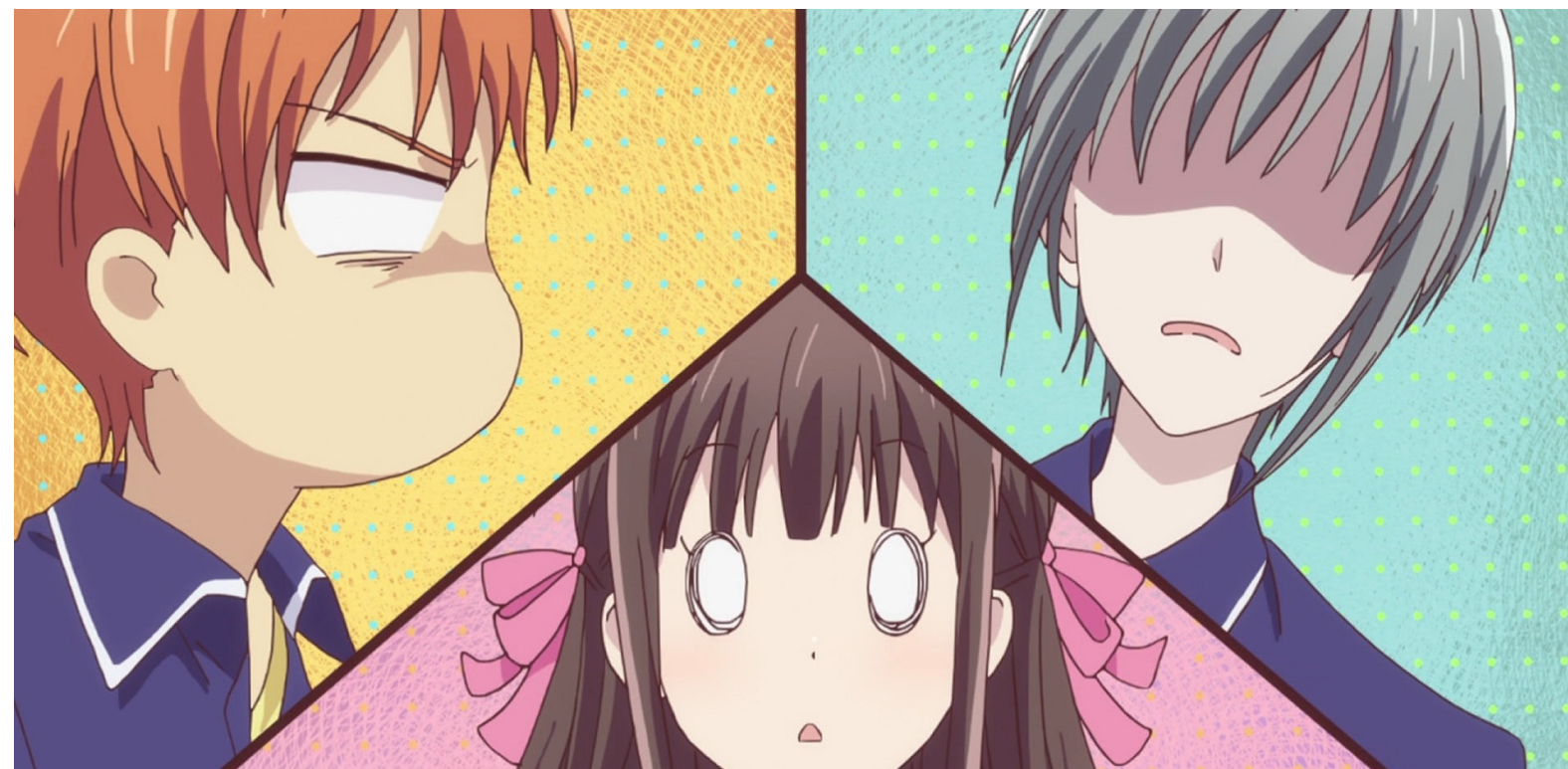
család tagja lenni, így egyáltalán nem érti, hogy Kyo miért szeretne azzá válni. A két fiú nagyon különbözik egymástól a személyiségük tekintetében is. Yuki az iskola legnépszerűbb fiúja, külön rajongói klubja is van, akik Yuki hercegnek szólítják. Egy nagyon elegáns, udvarias, a felszínen hűvös, már-már ridegnek tűnő fiú, akinek lányos arcvonásaitól – és az emiatti népszerűségétől a lányok és a fiúk körében is – komplexusa van. Míg Kyo egy lobbanékony, esetlen srác, aki nagyon nehezen nyílik meg másoknak. Bár főleg az első évadnál jellemző a sorozatra a szerelmi háromszög, mindkét fiú nagyon kedvelhető, illetve egy idő után egyértelművé válik, hogy ki is lesz majd a befutó.

Évadok (2019-2021)

Nem igazán szeretném külön kezelni őket, hiszen a három évad együtt alkot egyetlen tökéletesen befejezett sorozatot. Az első évadban végigkövethetjük a három főszereplő megismerkedésének körülményeit, illetve az összezszo-

lódásukat, majd fokozatosan feltűnnek újabb és újabb karakterek, legfőképpen a Zodiákusok közül. Megismerjük Tohru múltját, illetve a barátainak háttérét is. A második évad kicsit szétagotabb, mint az első, megismerjük a többi Zodiákus múltját, illetve a már ismert szereplők története is tovább árnyalódik. Valamint a karakterfejlődés is jelentős szerepet játszik benne, főleg Yuki és Kyo szempontjából. Talán a harmadik évad lelkileg a legmegterhelőbb. Egyre közelednek a Zodiákus jelenlegi istene által megjövendölt jövőkép felé, ami elől mindenki kétségbeesetten igyekszik menekülni. A harmadik évad a szálak elvarrása előtt még néhány, eddig rejtve maradt sokkoló fordulatot is felfed a néző előtt, megtudjuk az átok valódi mibenlétét, és hogy mi lesz a karakterekkel és a kapcsolataikkal. Az egyetlen dolog, amit sajnálok, hogy ez az évad a többivel ellentétben nem 25 részes lett, mivel a mangát is olvasók véleményei szerint sok apróság maradt ki, ami ugyan a történet főszálához nem sokat tesz hozzá, de jó lett volna megalizálva is látni.

De mindent összevetve a történet ugyanolyan zseniális érzelmi hullámvasút, mint amit megszokhattunk, és az utolsó évad gyönyörű lezárása volt egy csodálatos sorozatnak. A szereplők gyerekeiről szóló manga, a Fruits Basket Another – amiről ennél többet nem írhatok, lévén már csak a gyerekek kilétének felfedése is hatalmas spoilernek számítana – sajnos kérdéses, hogy kaphat-e egyáltalán animeadaptációt, mivel bár a Fruits Basket olvasása/nézése nélkül nem lehet teljesen megérteni, a legtöbb eredeti karakter alig tűnik fel benne vagy éppen csak említve van. De szerencsére még nem kell végleg elbúcsúzni a sorozattól, hiszen Tohru édesanyjának és édesapjának története várhatóan 2022-ben kap valamiféle feldolgozást valószínűleg egy OVA formájában.

Zenék

Szerintem zenei téren sem panaszkodhattunk, minden OP-t és ED-t nagyon eltaláltak mind zenei hangzás, mind pedig képi megvalósítás te-

kintetében. Az első évad openingjeit két hölgy, Beverly (*Again*) és Otsuka Ai (*Chime*), az endingekeket pedig a Vickeblanka művésznevű Yamaike Junya (*Lucky Ending*) és az INTERSECTION elnevezésű fiúbanda (*One Step Closer*) énekl. A második évadban is hasonló a felállás, az openingeket hölgyeknek köszönhetjük, pontosabban AmPm ft. Miyuna (*Prism*), valamint Toki Asako (*Home*) számaikat hallhatjuk, míg az endingekeket szintén férfiak énekl: THE CHARM PARK (*ad meliora*) és a Monkey Majik nevű pop-rock banda (*Eden*). Mind közül az utóbbi lett az én személyes kedvencem, dal és látvány alapján is. A képi világa egyszerűen gyönyörű, festményszerű, a karakterek rajzolása benne a különböző virágokkal, hátterekkel pedig szimbolikus jelentésű, ráadásul a számot hallgatva többször is elsírtam magam, olyan zseniálisan és fájdalmasan illett egy-egy sor az adott karakterhez. A harmadik évad hosszából adódóan csak egy openinget és endinget kapott. A nyitószámot a WARP's UP énekl (*Pleasure*), míg az endinget a GENIC szolgáltatja (*Haru Urara*). Először annyira

nem tetszett, de miután többször is végighallgattam rájöttem, hogy tökéletes választás volt, és a legutolsó résznél nagyon tudott ütni az a „Sayonara”. Illetve az ending kezdő képsorát érdemes mindig megnézni (ha már a számot nem is hallgatja végig az ember), mivel a történet akkori állásának megfelelően változnak rajta a dolgok.

Fruits Basket (2001)

Annak ellenére, hogy 20 évvel ezelőtt készült, a grafika igazából itt is egészen jó, a maga módján kifejezetten bájos, és viszonylag tetszik a szereplők kinézete is – bár azért az új verziót sokkal jobban szeretem. De tekintve, hogy 18 év van

a két feldolgozás között, ez teljesen érthető. Viszont Tohru kinézete itt kissé irritált az elején, a 2019-es évad legelején is vonogattam a szemöldököm, mert kicsit már túlzottan is szerencsétlen, „virág nő a fején” típusnak tűnt. És persze ez teljesen igaz, és pont ezért is imádom a csajszit, de itt a rajzolása és a szinkronja is rátett egy lapáttal, szóval az első két rész kicsit elijesztheti a nézőket. Az angol szinkron nem volt annyira vésszes – ami itt annyit jelent, hogy nem szenvedtem tőle semmiféle halláskárosodást és/vagy mentális sérüléseket, bár Ayame hangja annyira nem illett a karakterhez, hogy az már közelített hozzá, de azért szerintem mindenki jobban jár, ha az eredetivel nézi.

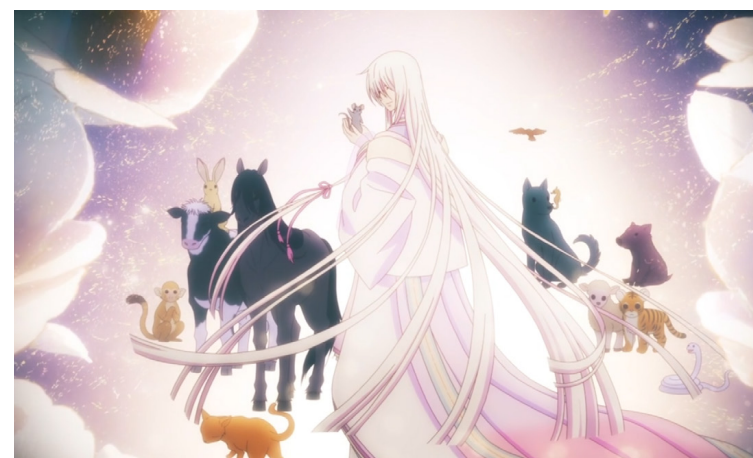
Az őszinteség kedvéért azt azért hozzá kell tenni, hogy Tohru hangja néha japánul is az idegeimre ment, illetve szegény Yukinak nemcsak a lányos külseje, hanem – az akkor 33 éves – női seiyuuje miatt is főhetett a feje, és bár a hölgy már akkor elég tapasztalt szinkronszínész volt, nem értem, miért nem tudtak egy fiatalabb férfit felkérni helyette.

Nem tudtam nem összehasonlítani a két adaptációt, és bár összességében nem hagyott hátra nagy hiányérzetet ez a verzió sem, rám a remake jelenetei sokkal nagyobb hatást gyakoroltak. Az egyetlen, amit itt jobban szeretek, az Kyo titkának leleplezése, mivel itt sokkal drámaibb, és igen, sokkal brutálisabb is volt. Nem tudom, melyik verzió mangahűbb, viszont ha ez, akkor nagyon tetszett, hogy itt meg merték lépni ezt is. Mivel a manga még futott, elkerülhetetlen volt az original ending is, ami kifejezetten jól sikerült. Karakterhű volt – animés tekintetben, mert a mangához képest tudtommal elég lényeges változtatások voltak benne –, és bár óhatatlanul hagyott maga után hiányérzetet, végül is egy korrekt lezárást kapott.

Nehéz megfogalmaznom mennyire és miért szeretem ennyire ezt a sorozatot. Már többször is láttam, de mindig meg tud siratni. Sosem hittem volna, hogy ilyen nagy hatást gyakorol majd rám pár rajzolt karakter története... Akkorát, hogy konkrétan végigsírom az utolsó évadot, mert fáj, ami a karakterekkel történt, mert boldog

vagyok amiatt, ami a karakterekkel történt, és mert nem akarom, hogy többé ne tudjam végkövetni azt, ami a karakterekkel történni fog ezután. Fájt elengedni őket, és bár rengetegen révbe értek az anime folyamán, azért nem mindenki számára adatott meg a happy end. És a többieknek is biztos meg kell még küzdeniük a múltjuk traumáival. Rengeteg drámai és érzelmileg megterhelő jelenet van benne, de emellett számos humoros és aranyos rész is. Egyszerre tört össze lelkileg, és tett egy kicsit optimistábbá is. Nagyon fontos szerepet játszik benne a szeretet és a megbocsátás, valamint a család fontossága is – és hogy mennyire más és más meghatározása van az embereknek a család fogalmáról.

Összességében ez egy gyönyörű és érzelmes sorozat, amin az ember egyszerre sír és mosolyog, mert a sok tragikus történet mellett fantasztikusan erős kapcsolatokat láthatunk a karakterek között.

Cím: Fruits Basket

Év: 2001

Részek: 26 x 24 perc

MAL értékelés: 7,68

ANIMEGUN
Az animék fegyvertára

Cím: Fruits Basket (2019)

Év: 2019

Részek: 25 x 23 perc

MAL értékelés: 8,22

ANIMEGUN
Az animék fegyvertára

Cím: Fruits Basket 2

Év: 2020

Részek: 25 x 23 perc

MAL értékelés: 8,58

ANIMEGUN
Az animék fegyvertára

Cím: Fruits Basket: The Final

Év: 2021

Részek: 13 x 23 perc

MAL értékelés: 9,10

ANIMEGUN
Az animék fegyvertára

